

Boffen: Man er noget i Forlegenhed med, hvorledes man skal opfatte det Svar, jeg har faaet paa det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at stille. Spørgsmaalet var ganske vist henvendt til Regjeringen, men fra den have vi intet Svar faaet. Derimod have vi faaet Svar fra andre ærede Medlemmer, men disse Svar ere rigtignok noget forskjellige. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) mente, at Grunden, hvorfor dette Forslag mødte Modstand, laa deri, at man, naar Finantsaaret nærmede sig sin Udgang, vilde sikke sig Enighed om visse andre Bestemmelser, vedrørende dels militære og dels civile Lønninger. Jeg maa tilstaa, at jeg kunde have tænkt mig en saadan Grund, men paa den anden Side tilstaaer jeg ogsaa, at jeg nødig vilde have tænkt mig den, og i alt Fald havde jeg ikke ventet, at den skulde fremkomme saa ligefremt og aabent, som den kom fra det nævnte ærede Medlem. Der saaldt ganske vist lignende Antydninger ved det nu tilbagetagne Lovforslags 1ste Behandling; men jeg opfattede dem den Gang mere som Ytringer, der vare undslupne Vedkommende, end som Ytringer, han vilde have opfattede ganske bogstavelig. I alt Fald undrer jeg mig ikke over, at en saadan Grund ikke er fremkommen fra Regjeringens Side; thi anser man en Sag for i og for sig at være rigtig, bliver den ikke mindre rigtig, fordi andre Forhold faae en anden Afgjørelse, som man selv finder urigtig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) mente, at Ukorrektheden ved mit Forslag var Grunden til, at Regjeringen fastholdt sit Forslag som det Korrekte. Det ærede Medlem spurgte mig om, hvilken Lønningslov jeg har tænkt paa. Jeg kan ikke indrømme, at det er den Lønningslov, til hvilken han hentydede, for saa vidt han derved forstod det Lovforslag, der nu foreligger desangaaende. Jeg er ganske vist ikke tilfjends at ville stemme for dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, og derfor er det ikke dette bestemte Lovforslag, men en almindelig Lønningslov, som jeg har tænkt paa. At det er en Lønningslov gjældende for Hæren ligger jo i Sagens Natur, da det Lovforslag, hvorom der her handles, vedrører Lønninger ved Hæren. Dersom det ærede Medlem for øvrigt sætter særdeles Pris paa at finde et Udtryk, hvormed han kan være tilfreds, skal jeg være fuldkommen rede til at modtage en saadan Ændring. Der saaldt derimod dels fra det nævnte ærede Medlem og dels fra det ærede Medlem for Wiørg Amts 2den Valgkreds (Antfær) Ytringer, som lode skimte en Mulighed af, at der her kunde komme Enighed tilveie — hvad der ganske vist var ønskeligt — for saa vidt som Lovens Gyldighed blev udstrakt til at gjælde for hele det følgende Finantsaar. Derom skal jeg paa dette Standpunkt ikke udtale mig. For øvrigt er Spørgsmaalet her blevet ganske rigtig præciseret saaledes, at Afstemningen om dette Ændringsforslag kommer til at dreie sig om,

hvorvidt man betragter det Lønningsstillæg for Menige og Underkorporaler, som her er foreslaaet, som et Dyrtidstillæg eller som et Tillæg, der i og for sig tilkommer dem som en Lønningsforbedring. Dette er Pointen i det Forslag, som her foreligger. De Herrer, som mene, at en Lønningsforbedring kun kan tilkomme dem som et Dyrtidstillæg, ville stemme imod mit Ændringsforslag; men de Herrer, som derimod opfatte det Lønningsstillæg, der her er foreslaaet for Menige og Underkorporaler, som en Lønningsforbedring, de i og for sig finde tilraadelig, ville stemme derfor.

Hindenburg: Jeg vil kortelig tillade mig at sige, at jeg har udtalt min Mening frit og usorbeholdent, saaledes som jeg tror, det er rigtigt, og jeg har saa meget mere gjort det, som jeg derved følger det Exempel, der er givet af det ærede Flertal heri Salen, der i sin Tid, da Loven om Skifte af Dødsboer var til Behandling, fandt det rigtigt at indsatte i Loven en Bestemmelse om, at den skulde træde i Kraft samtidig med en anden Lov, som laa Flertallet meget paa Hjertet. Hvis det ærede Flertal i nærværende Lov vilde indføre en Bestemmelse om, at Lønningsforhøielsen for de Menige først træder i Kraft samtidig med, at en lignende Lønningsforbedring bliver de militære Embedsmænd til Del, skalde jeg med Fornøielse stemme for et saadant Forslag, stillet af de ærede Herrer. Dertil kommer tillige den Betragtning, at det efter min Mening ligefrem følger af de militære Forhold og det militære Broderskab, at det er unaturligt og urigtigt, at denne Lønningsforbedring, denne Forhøielse, kommer en Del af Hæren til Gode, medens en anden Del udelukkes derfra. Jeg er overbevist om, at en Lønningsforhøielse alene for de Menige og Underkorporalerne, ikke vil være disse saa hærfølgende, som naar Lønningen omfatter Alle i Hæren. Jeg tror, at der hos Menige og Underkorporaler er en Følelse af, at de bør dele Kaar med deres Kammerater. — Jeg skal blot tilføie, at det forekommer mig, at Spørgsmaalet her dreier sig om et Dyrtidstillæg, men ikke om en Lønningsforhøielse, og at jeg derfor vil stemme imod det ærede Medlems Ændringsforslag. Jeg skal slutte med at sige, at jeg er ledet af et virkelig oprigtigt Ønske om at komme de Herrer imøde. Jeg er ledet af Ønsket om ikke alene at være enig med de Herrer af Flertallet om denne Lov, men ogsaa om at kunne samstemme med dem, naar der foreligger en Lønningslov, som omfatter alle Hærens Embedsmænd. Naar det skal være rigtigt, maa Indrømmelser gjøres fra begge Sider. Dette Forslag ligger de Herrer af Flertallet meget paa Hjertet, medens det andet Forslag ligger mig og Andre med mig paa Hjertet, og det forekommer mig da, at den rette Enighed opnaas ved, at vi gjenfjendigt komme